

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.783 van 17 december 2002
in de zaak A. 66.978/XII-1957.**

In zake : Hubert RAHIER,
 wonende te Neerwinden,
 Laarstraat 34

tegen :

de HOGESCHOOL LIMBURG.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert Rahier op 27 december 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van het Bestuurscollege van de V.A.H. Hasselt waarbij hij niet opnieuw werd aangesteld als leerkracht voor het academiejaar 1995-1996 aan de genoemde hogeschool (Hoger Pedagogisch Instituut voor het Gemeenschapsonderwijs te Hasselt/Hoger Onderwijs-instituut voor Bedrijfsopleiding GO te Hasselt)”;

Gelet op het arrest nr. 58.681 van 20 maart 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 27 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Bral, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker tijdens het academiejaar 1994-1995 aangesteld was als tijdelijke leerkracht aan het Hoger Pedagogisch Instituut voor het Gemeenschapsonderwijs en aan het Hoger Onderwijsinstituut voor Bedrijfsopleiding te Hasselt;

Overwegende dat naar luid van verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift ingevolge de inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap en omdat op 1 september 1995 de departementsraden van de Hogeschool Limburg nog niet geïnstalleerd waren, overeengekomen werd dat de aanstellingen van tijdelijke personeelsleden die niet de decretale overgangsbepalingen konden genieten door het bestuurscollege zouden gebeuren, maar dan enkel voor de periode van 1 september 1995 tot 31 december 1995; dat het de weigering is om hem voor die periode aan te stellen die verzoeker bestrijdt met het voorliggende beroep;

Overwegende dat het auditoraatsverslag over de zaak beperkt is tot een onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep; dat het lid van het auditoraat in zijn verslag tot het besluit komt dat het beroep als onontvankelijk verworpen moet worden, onder meer omdat verzoeker geen actueel belang heeft;

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie over zijn actueel belang betoogt dat hij met zijn verzoek tot vernietiging van de bestreden beslissing “zijn kansen op een nieuwe aanstelling vanaf 1 januari 1996 wilde veilig stellen”;

Overwegende dat de aanstelling die aan verzoeker bij de bestreden beslissing onthouden werd en die naar een andere kandidaat is gegaan, een in de tijd beperkte aanstelling was die maar tot 31 december 1995 gelding had en dan haar volle uitwerking heeft gehad; dat, zoals reeds is vastgesteld in het arrest nr. 58.681 van 20 maart 1996, de aanstellingen die met ingang van 1 januari 1996 uitwerking hebben, reeds plaats blijken te hebben gehad; dat verzoeker deze aanstellingen niet in rechte heeft bestreden; dat een gebeurlijke toewijzing van de vordering dan ook niet kan volstaan om het naar eigen zeggen door verzoeker nagestreefde doel te realiseren; dat zulks de vraag doet rijzen welk dadelijk belang verzoeker nog kan hebben bij een gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing; dat zulks alleszins twijfel wekt nopens zijn actueel belang; dat verzoeker tegenover de Raad van State moet verantwoorden welk concreet voordeel een vernietigingsarrest hem nog kan bijbrengen om aldus aan de Raad aan te tonen dat hij méér beoogt dan de eenvoudige vaststelling van een onwettigheid; dat het betoog dat verzoeker geeft in de laatste memorie als gezien daartoe niet volstaat; dat hij niet is verschenen ter terechtzitting; dat hieruit moet worden besloten dat verzoeker zijn actueel belang bij het beroep niet genoegzaam heeft aangetoond; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien december 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.